vij. Et aliꝰ: memento mei cū bene tibi fuerit. vt ſuggeras pharaoni vt educat me de carcere iſto. Jō ſancti q̄ꝛ reputant corpꝰ ſuū carcerē eſſe ſpūs: ipſum vigilijs ieiunijs diſciplinis affligere nō ceſſant vt incarceratꝰ ſpūs liberet̄ ⁊ coronet̄. ſciunt eñ q̄ in ſuo exitu coronabit̄. Eccls. iiij. Jn terdū q̄s de carcere cathenisq̄ꝫ egredit̄ ad regnū. Secundū gaudiū eſt de vinculoꝝ ruptione q̄ ſunt. vij. Corporis neceſſitates. i. fames: ſitis: frigus: caloꝛ: laſſitudo infirmitas: ⁊ ad vltimū moꝛs ſiue neceſſitas moꝛiēdi. His. vij. vinculis ligauit deꝰ hoīem miſericoꝛditer poſt pctm̄. q. inſaniē in ipſuꝫ ⁊ alios deſeuiret. ſ; hō quaſi inſanꝰ ꝑ poſſe ſuo hec vincula conat̄ rumpere. vñ Hiere. ij. A ſeculo confregerunt iugū ruperunt vincula famem ⁊ ſitim ꝑ crapulam ⁊ ebrietatē: frigus ꝑ veſtiū multiplicitatē: caloꝛē ꝑ veſtiuꝫ ſubtilitatē. laboꝛē laſſitudinis ꝑ ocium ⁊ quietē. infirmitatē ꝑ medicinas ⁊ electuaria. moꝛtē oīno diſſoluere nō pñt ſed faciūt q̄d poſſunt. ſancti vo hec vincula nō volūt rumpere quouſq̄ꝫ ipe dñs q̄ ligauit eos: in moꝛte diſrūpat ea. vñ. ps. Dirupiſti dñe vincula mea ⁊c̄. Terciū gaudiū ē de exilij terminatiōe. i. mundi egreſſiōe in quo ſcti ſunt q̄ſi in exilio. vñ Pſal. Jncola ego ſum in terra ⁊c̄. ⁊ bñ mundus dr̄ exiliū. q̄ꝛ eſt penurioſus ſolitariꝰ ⁊ hoꝛridꝰ. Deu. xxxvij Jnuenit eū in terra deſerta plena hoꝛroꝛis ⁊ vaſte ſolitudinis. ecōtrario prima ē locꝰ fecundꝰ amenꝰ ſecurꝰ. Eſaie. xxxij. Sedebit ppl's meꝰ in pulcritudine pacis in tabernaculis fiducie ⁊ in requie opulenta. Quartū eſt de hoſtiū. i. demonū euaſiōe. ps. Bñdictꝰ deꝰ q̄ nō dedit nos in captionē dentibꝰ coꝝ laqueꝰ cōtritꝰ eſt ⁊ nos liberati ſumꝰ. et nō ſolū gaudiū erit de euaſiōe immo de coꝝ exterminatione. ps. Letabit̄ iuſtꝰ cū viderit vindictā ⁊c̄. Apo. xviij. Exultate ſup eū celū ⁊ ſcti apl'i ⁊ ꝓphe quō ḡ iudicauit iudiciuꝫ vrm̄ de illa. Quintū gaudiū eſt de tenebrarū exterminatione. q̄ꝛ diu eñ ſpūs fuit in carcē carnis fuit in tenebris ignorantie. ignoꝛat eñ finē ſuū. Eccl's. ix. Neſcit hō vtrū amore vl' odio dignꝰ ſit. Jtē neſcit q̄d ſit ipe ſpūs ⁊ quō ſit eternus ⁊ vnꝰ ⁊ hmōi q̄ clare ſciet poſt exitū a coꝛpe. j. Co. xiij Videmꝰ nūc ꝑ ſpeculū in enigmate: tūc aūt facie ad faciē. j. Joh. iij. Chariſſimi nūc filij dei ſumꝰ ⁊ nōdū appuit nobis q̄d erimꝰ. ſcimꝰ eñ q̄ñ cū apparuerit nobis ſimiles ei erimꝰ q̄ñ videbimꝰ eū ſicuti eſt. iō ſancti in iſtis tenebris ignoꝛantie dolēt ⁊ gemūt q̄ꝛ lumen celi videre nō pñt. vñ Thob. iiij. Quale gaudiū erit mihi q̄ in tenebris ſedeo et lumē celi nō video. Sextū gaudiū eſt de amicoꝝ oꝛnatiōe ⁊ aggratulatōe. cōſuetudo eñ eſt q̄ ꝑegrino reuertenti occurrūt amici aggratulātes eiꝰ aduentui. ſic angeli occurrūt ſctis in moꝛte aggratulantes eis. Math. xxiiij. Mittet angelos ſuos ⁊ cōgregabit electos eiꝰ a quatuoꝛ ventis terre Et q̄ mō ſunt in arta via tūc erūt in latitudine magna cāpoꝝ. vñ bñ ſequit̄ (⁊ cam. t. repl. vbertate) cāpi ſunt libertas ⁊ latitudo celeſtis. ps. Et eduxit me in latitudinē. et hi campi nō erūt ſteriles: ſ; replebunt̄ vbertate. illa eñ terra fluit lacte ⁊ melle et oī bono abundat. Jud. xviij. Vidimꝰ terrā valde opulentā ⁊ vberē: eamꝰ ⁊ poſſideamꝰ eam. vñ ſequit̄ (pingueſcēt ſpe. deſerti). i. celi q̄d dr̄ deſertū. Lu. x. Reliquit centū nonagintanouē in deſerto (⁊ exult. col. accingent̄). i. culti. ſ. ſancti. ps. exultabūt ſcti i glia (iduti ſūt) duplici ſtola. Prouer. xxxj. Oēs domeſtici eiꝰ veſtiti ſūt duplicibꝰ (arietes ouiū) ꝓlati pploꝝ (⁊ valles) hūiles ſubditi (habundabūt frumēto) fruitiōis eterne. Jaco. v. Quid bonū eiꝰ ⁊ quid pulcrū eiꝰ niſi frumentū electoꝝ ⁊c̄. (clamabūt) nō ex doloꝛe ſ; ex gaudio (⁊ eñ hym. dicēt) Moraliter (pingueſcēt ſpecioſa deſerti). i. clauſtri. q. d. religioſi q̄ pulcri ſunt exterius in habitu religioſo. pingues erūt interius ꝑ deuotionē ⁊ charitatē. ſed mō in multis verificat̄ ꝓphetia. Eſa. xvij. Jn die illa attenuabit̄ glia iacob et pinguedo carnis eius emarceſcet. ⁊. xl. Repente flauit in eos ⁊ aruerūt ⁊c̄. (⁊ exultatiōe colles accingent̄) colles q̄ pendent ſunt cōtemplatiui. Job. vij. Suſpēdiū elegit aīa mea (Jnduti ſūt arietes ouiū). i. ꝓlati indumento v̄tutuꝫ ps. Sacerdotes tui induant̄ iuſticia. Col. iij. Jnduite vos ſicut electi dei viſcera miſcdie benignitatē humilitatē ⁊c̄. Sed mō non induunt ſe prelati talibus indumentis. ſed lanis ouium ſuarū. Eze. xxxiiij. Lanis operiebamini ⁊ q̄d craſſuꝫ erat occidebatis (⁊ valles). i. humiles clauſtrales (habundabunt frumento). i. bonis operibꝰ clamabunt. ſ. pſalmodia ⁊ hoc cū deuotiōe (⁊ eñ hymnū dicent) ps. beati q̄ habitant in domo tua dñe in ſecula ſe. laudabūt te.

Moralr.

Pſalmus LXV

Jubilate deo oīs terra: pſalmū dicite noī eiꝰ date gl'iam laudi eius. Ps. lxv.

Titulꝰ (in finē canticū. ps. reſurrectiōis) ſupra egit ꝓpheta de tranſmigratione a pctō in libertatē filioꝝ. h aū de trāſmigratiōe ppl'i dei in ſupnā ierl'm q̄ iā in capite xp̄o facta eſt in ſua reſurrectione ⁊ in nobis facienda ē in generali reſurrectiōe. Jtē in p̄cedenti ps. egit de generali reſurrectiōe vbi dixit: ad te oīs caro veniet. in iſto agit d̄ cauſa reſurrectiōis. ſ. de xp̄i reſurrectiōe. ⁊ iō ps. iſte intitulat̄ a reſurrectiōe ⁊ monet nos vt de xp̄i reſurrectiōe gaudeamꝰ ⁊ in ea ſpem noſtre reſurrectōis ponamꝰ. Eſt ergo ſenſus tituli talis (canticū) iſtud dirigens nos (in finem) xp̄m vel in cōſummationē vite eterne eſt (reſurrectōnis) q̄ꝛ hic agit̄ de exultatiōe habita ꝑ reſurrectiōe tam capit̄ que(?) p̄ceſſit q̄ꝫ membroꝝ que ſequit̄: ⁊ eſt (pſalmi) q̄ꝛ monet ad bene operandū ꝑ reſurrectiōe: ex his pꝫ intentio ꝓphete q̄ eſt monere nos ad iubilū ⁊ pſalmū. i. ad exultationē ⁊ operationem ꝑ ſpe reſurrectiōis. Modꝰ q̄drippartitus eſt ps. Primo monet nos oēs de reſurrectiōe xp̄i gaudere que omnibꝰ dat vitam. Secundo inuitat incipientes vt opera dei conſiderent vt quos vnū premium expectat: vna fides iungat ibi (venite ⁊ videte opa dei) Tercio monet gentes benedicere deū q̄ lꝫ tribulatiōibꝰ ꝓbet ſuos ꝓbatos tñ perducit ad regnum ibi (bñdicite gentes) Quarto perfectioꝛes ⁊ magis deuotos monet exemplo ſue liberationis amplius cōfidere in domino ibi (venite audite) Primo ergo monet nos gaudere ⁊ laudare deū actu coꝛdis cum dicit. (Jubilate deo omnis terra). i. habitantes i ea. vel (omnis terra). i. omnis eccleſia. zach. ix. Jubila filia ierl'm. ps. Jubilemus deo ſalutari noſtro. Eſa. xliiij. Jubilate extrema terre. Secūdo actu operis cum dicit (pſalmū) ad l'ram (dicite noī eius) ps. pſallam nomini tuo altiſſime. Tercio actu manus cum ſubiungit (date ⁊c̄) Dare eñ eſt actus manus. Dicit ergo (date gloꝛiam laudi eiꝰ) id eſt Gratis facite opera. vñ deus gloꝛificet̄ ⁊ laudetur. Math. v. Sic luceat lux veſtra coꝛam hominibꝰ vt videant opera veſtra bona ⁊ gl'i. pa. ve. q̄ in celis eſt. Jubilet eccleſia ⁊ alleluia: ⁊ neumatibus ⁊ hymnis (pſalmum) dicit ad l'ram in pſalmodia dat gl'iam cum poſt pſalmū inclinātes filij eiꝰ dicunt glia patri ⁊ filio ⁊. ſ. ſ. ⁊ dicit ſingulariter (gl'iam) q̄ꝛ vna eſt gloꝛia trium pſonarū. quondam ter dici ſolebat gloꝛia patri. gloꝛia filio. gloꝛia ſpirituiſancto. ſed propter arrianos mutatum eſt vt ſm̄ hanc propbetiam ſemel dicatur. vel diſtinguatur (Jubilate) in officio eccleſie (pſalmum dicite) in bona operatōne (date gloꝛiam) in p̄dicatione non vobis (ſed laudi eius) veſtram inſcientiam oſtendendo. Pſal. Ex oꝛe infantium ⁊ lactentiū perfeciſti laudem. Jtem noſipſos mundando. quia non eſt ſpecioſa laus in oꝛe peccatoꝛes. Eccli. xv. et Apocal'. xiiij. Nemo poterat dicere canticum niſi illa centum quadragintaquatuoꝛ milia qui empti ſunt de terra. Hi ſunt qui cum mulieribus non ſunt coinquinati ⁊c̄. Sed cum dicit (Jubilate deo omnis terra) quare non dicit ſimiliter celum cum ſic dicatur Eſa. xlix. laudate celi ⁊ exulta terra. iubilate montes laudem. Solutio. hic dicitur (terra) ⁊ non celuꝫ. quia in celo eſt continuus iubilus. in terra autem lamentum fuit. ſed a tempoꝛe gratie iubilandū eſt ibi. Job. xxxviij. Vbi eras cum me laudarent aſtra matutina ⁊ iubilarent oīs filij dei ⁊ preter ſupradicta.

Dicite deo q̄ꝫ terribilia ſunt operā tua domine: in multitudine virtutis tue mentientur tibi inimici tui. 2

Dicite deo) ſic (q̄ꝫ terribilia ſunt). i. valde terribilia (opera tua) O (domine) que opera: incarnatio paſſio ⁊ opus

dici iudicij in quo timebũt angeli ſicut dr Job penul. Sȝ cũ ſint terribilia quõ iubilandũ eſt. ſolutio duplex. amabilia ⁊ ſuauia ſunt iuſtis. Terribilia aũt iniuſtis ⁊ reprobis. vñ ⁊ angel⁹ in veſte candida ⁊ vultu fulgureo appuit mulierib⁹. Math. xxviij. Uel ſic ex vna pte debem⁹ gaudere ꝑ ſpem. ex alia terreri ꝑ timorẽ. pſ. Exultate ei cũ tremore ⁊ io hic poſtq̃ pmiſit de iubilo letantiũ ſtatim ſubiũgit de terrore timentiũ dicens (dicite deo q̃ terribilia ſunt opera tua dñe) ſ vt q̃d dicendũ eſt deo cũ ipſe oia ſciat. Solutio q: cõfeſſio laudis dei vtilis eſt nobis. Thob. xij. Opa dei reuelare ⁊ cõfiteri honorificũ eſt. ⁊ q̃d dabit deo q̃ ei ſaltẽ verba nõ offert. Oſee vlt. Tollite vobiſcũ vba ⁊ cõuertimini ad dñm. dicite ei. oẽm aufer iniquitatẽ ſicut iob. x. dicam deo noli me cõdemnare. Terribilia ergo ſunt opa dei ſ opa hoim vana ſm q̃ dicit Hiere. x. Uana ſunt ⁊ op⁹ riſu dignũ ⁊ lȝ ſint terribilia nõ terrẽt pctõres. vñ ſequit (in multitudine vtutis tue mentient tibi inimici tui) ſ. pctõres. i. lȝ te ſciãt vtuoſuȝ ⁊ fortẽ ad iudicãdũ. tñ nõ ceſſabũt peccare. qd eſt mentiri deo. cui ꝓmiſerũt in baptiſmo ſe nõ peccaturos abrenunciãtes ſathane ⁊ oib⁹ pompis ei⁹. vel (in mul. vir. tue) i. ꝓpter multitudinẽ miſcdie tue de q̃ preſumunt (mentient tibi) vt dictũ eſt (inimici tui) i. pctores q: de⁹ odit eos inq̃tũ hmõi. vñ in pſ. dr. Odiſti oẽs q̃ operant iniq̃tatẽ. ⁊ q̃ pter pſumptionẽ mie dei ſic mentient dr Eccl's. viij. Quia nõ ꝓfert cito ꝯ malos ſentẽtia abſq̃ vllo timore filij hoim ꝑpetrant mala ⁊ dicit filij hoim q: iã nõ ſt filij di q: degenerãt ꝑ pctm̃. pſ. Filij alieni mentiti ſt mihi: ⁊ nũq̃d ſemp ita immunes erũt a pena. nõ. q: veniet tpſ damnatiõis eoꝝ ſicut dicit. pſ. Inimici dñi mentiti ſt ei. ⁊ erit tpſ eoꝝ in ſecula. ſ. tpſ retributiõis talis erat elimas mag⁹ cui paul⁹ dicebat. Act. xiij. fili dyaboli inimice ois iuſticie nõ deſinis ſubuertere vias dñi rectas. ⁊ nũc ecce manus dñi ſup te ⁊ eris cecus ⁊c. Et de talib⁹ dicit. pſ. Ut deſtruas inimicũ ⁊ defenſorẽ. ſ. ſui erroris. ⁊ alibi: inimici dñi mox vt honorificati fuerit exaltati deficiẽtes quẽadmodũ fum⁹ deficient. Et exquo ita erit male his q̃ abeũtes poſt deos alienos. ſ. diuerſa peccata a deo recedũt ergo cõſiliũ eſt ⁊ deſideriũ iuſti hic loquentis.

5 ¶ Omnis terra adoret te ⁊ pſallat tibi pſalmum dicat nomini tuo.

¶ Ois terra) ſ. triplex terra viuentiũ celũ. terra morientiũ mund⁹ terra mortuoꝝ infern⁹. h triplex terra (adoret te) h eſt qd dr phil. ij. Ut in noie ihu oẽ ge. fle. ce. ter. ⁊ infer. ⁊ tam vſus iſte q̃ illa epl'a de cruce dr. q: ꝑ ignominiã cruc venit ad gliã. vñ ibi phil. ij. premittit Xpſ fac. ẽ ꝓ no. ob. vſ. ad mor. mor. aũt cru. ꝓpt qd ⁊ de⁹ exalt. il. ⁊ do. illi no. qd ẽ ſup oẽ no. vt in noie ihu oẽ ge. fle. ⁊c. (ois) ergo (tra adoret te) creatorẽ (⁊ pſal. tibi) redemptori (pſal. dic. no. tuo) i. tibi iudici de longe noiabili. Eſai. xxx. Ecce nomen dñi venit de longinquo ardens furor ei⁹. vl' ſic vt h notet trinitas (adoret te) potentẽ o pr (pſallat tibi) ſapiẽti o fili pſ. Pſallite ſapienter. i. filio q̃ eſt ſapiẽtia (pſalmũ di. noi tuo) i. bonitati ſpũſſcti. hoc eñ nomẽ ſoli deo cõuenit. qd q̃ſi ꝓpriũ nomẽ ei⁹ eſt. vñ Math. x. Nemo bon⁹ niſi ſol⁹ de⁹. pſ. Cõfitebor noi tuo dñe qm̃ bonũ eſt. Itẽ h tãgit ꝑmo act⁹ cordis cũ dr (ador. te) fide vt dicit Glo. ſup illud Jo. iiij. Pr tales q̃rit q̃ adorẽt eũ in ſpũ ⁊ veritate. Scdo act⁹ man⁹ cũ dicit (pſallat tibi) opando. Tercio act⁹ lingue cũ addit (pſal. dicat) ⁊ iſte ordo dȝ eẽ in pdicatore. vt pmo ponat in corde fundamentũ fidei ceterarũq̃ vtutuȝ atq̃ ſcientie. Scdo ſupedificet edificiũ bonoꝝ opeꝝ: de q̃ j. Cor. iij. Unuſq̃ſq̃ videat quõ ſupedificet. ali⁹ ſupedificat aurũ argentũ. lapides pcioſos. i. opa incipientiũ: opa ꝓficientiũ: opa pfectoꝝ Tercio dȝ pſalmũ dicere. i. opera bona q̃ fecit alijs pdicare. nõ ad gliam ꝓpriã ſ dei. vñ dicit (nomini tuo) i. ad honorẽ nominis tui. Eſai. xxiiij. In doctrinis glorificate dominũ.

4 ¶ Venite ⁊ videte opera dei terribilis in cõſilijs ſuper filios hominum.

¶ Scda ps vbi incipiẽtes ad opa dei cõſiderãda inuitat. h eſt eñ inuitatoriũ vt adorem⁹ in ſpũ ⁊ veritate. ſ. ꝯſiderare opa dñi ⁊ non dicit ite ſicut mali pdicatores q̃ dicũt ⁊ nõ faciũt. ſ ꝑ exẽplũ ſuũ eos inuitãs dicit (venite) ſ. mecũ vl' poſt me q̃ pcedo (venite) ſ. ad deũ accedite paſſib⁹ fidei ⁊ amoris. ⁊ q: fides purgat ⁊ amor inflãmat. hñ ſeq̃t (⁊ videte) nõ vana. pſ. Auerte oculos meos ne videãt vanitatẽ ſ (opa dei) ꝯ qd dr de vanis h⁹ mundi hoib⁹. Eſa. v. Cythara ⁊ lyra ⁊ timpanũ ⁊ tybia in cõuiuijs vr̃is ⁊ op⁹ dñi nõ reſpicitis. nec opa manuũ ei⁹ cõſideratis. ⁊ qd eſt iſtud op⁹ vel iſta opa q̃ ꝯſiderare debem⁹ duo pcipue. ſcȝ op⁹ incarnatiõis ⁊ op⁹ paſſiõis. De q̃b⁹ Eſa. xxviij. Alienũ eſt op⁹ ei⁹. ſ. qd incarnet vbũ. ꝑegrinũ eſt op⁹ ei⁹ ab eo. ſ. q̃ moriat de⁹. Itẽ etiã terciũ op⁹ cõſiderandũ q̃ videlȝ vnũ reprobat ⁊ alterũ eligit ⁊ de h ſpãliter ſubiũgit (terribilis) q. d. videte opa dei terribilis in cõſilijs hitis (ſup fi. hoim) q: q̃ſdã illũinat ⁊ q̃ſdã excecat q̃ſdã ſaluat ⁊ q̃ſdaȝ damnat. hmõi cõſiliũ terribile eſt cuilibet q̃ntũcunq̃ ſctõ. Job. xxv. Poteſtas ⁊ terror apud eũ eſt. Rom. xj. Tu fide ſtas noli altũ ſapere ſ time. Itẽ no. q̃ nõ dixit in opib⁹ vel ſcientijs q̃ mutant ſ (in cõſilijs) q̃ non mutant. ſm illud Eſa. xlvj. Cõſiliũ meũ ſtabit. pſ. Cõſiliũ dñi in eternũ manet. qd dicit (ſup fi. ho.) pt itelligi alr q̃ deũ ſit vic̃ q̃ ds (terri. eſt ſup fi. hoim) i. plus timeri dȝ q̃ hoies. ſicut dicitur Math. x. Nolite timere eos q̃ occidũt corp⁹ ⁊c.

¶ Qui cõuertit mare in aridã in flumine ꝑtranſibunt pede: ibi letabimur in ipſo. 5

¶ Hoc ad lrãm pt legi de mari rubro ſm q̃ in Exo. xiiij. et xv. habet. ⁊ ſm q̃ ſequit (in flumine ⁊c.) de iordane: de cuius tranſitu hr Joſue. iij. Sȝ melius eſt vt myſtice intelligat. ſupra egit de timore ⁊ de eis q̃ timorẽ incutere poſſũt Hic aũt enumerat q̃ ad amorẽ accẽdũt. pmũ eſt op⁹ iuſtificatõis de quo dicit (q̃ cõuertit) q. d. terribil' ẽ. nec tm̃ terribilis imo ⁊ amabilis (q̃ cõ. mare) i. cor pctõris. Eſa. lvij Impij q̃ſi mare feruẽs (cõuertit) dico (in aridã) i. in ſiti vt ſitiat iuſticiã. Joh. vij. Si q̃s ſitit veniat ad me ⁊ bibat Scdm eſt op⁹ adiutorij q̃ adiuuat ꝓficiẽtes. vñ addit (in flumine) i. imortalitate (ptrã. pede) i. ſine periculo ⁊ facile dr aũt mortalitas flumẽ q: fluit. Eccl's. j. Gño pterit ⁊ gño aduenit. ij. Reg. xiiij. Oẽs morimur ⁊ q̃ſi aq̃ dilabimur. in terrã q̃ nõ reuertent vel (flumẽ) vocant diuitie. q̃ fluũt affluũt ⁊ effluũt. pſ. diuitie ſi affluãt nolite cor apponere. et dicit (pede) in ſingulari. q: vnũ tm̃ pedẽ debem⁹ mergere in aq̃s h⁹ fluminis vt ſumam⁹ de reb⁹ trãſitorijs tm̃ ad neceſſitatẽ ⁊ nõ ad voluptatẽ. h flumẽ ptranſeũt mali duob⁹ pedib⁹ q: accipiunt bona tranſitoria ⁊ ad neceſſitatẽ ⁊ ad voluptatem. boni vo vt dictũ eſt vno tm̃. qd ſignificatum eſt in eo q̃ iacob claudicabat. Gen. xxxij. Et notandũ q̃ in iordane prius ingreſſi ſunt ſacerdotes: ⁊ vltimo egreſſi. ita modo ſacerdotes ⁊ clerici primi ſunt in ingreſſu diuitiarũ ſed poſtremi in egreſſu. Terciũ eſt q: pſeuerantes ⁊ tranſeuntes glorificabit. vnde addit ibi. ſ. vltra flumen in portu felicitatis eterne (letabimur in ipſo) non in alia re. Cãt. j. Exultabim⁹ ⁊ letabimur in te. hoc aũt facit potent q: ipſe ſolus eſt ⁊ erit oipotens. vñ ſequit.

¶ Qui dominatur in virtute ſua in eternũ: oculi eius ſuper gẽtes reſpiciũt qui exaſperant non exaltentur in ſemetipſis. 6

¶ Qui do.) q. letabimur in ipo in q̃ in eo (q̃ dominat) xit Apoc. rex regũ ⁊ dñs dñantiũ (in vtute ſua) qd null⁹ ali⁹ fecit. Oẽs eñ potentes dñant in vtute aliena. ſ. dei. de⁹ aũt ẽ in ꝓpria vtute. Ro. xiij. Ois ptãs a dño deo eſt. Dominant dico nõ ad horã ſ (in eternũ) Dan. vij. Poteſtas ei⁹ ptãs ſempiterna. ⁊ regnũ ei⁹ in generatione ⁊ generatiõꝫ. ptãtem aũt debẽt cõcomittari duo. ſ. mia ⁊ iuſticia. ſm q̃ dicit Prouer. xx. Miſcdia ⁊ veritas cuſtodiũt regẽ ⁊ roborat clementia thron⁹ ei⁹. vñ de his duob⁹ ſequit. pmo de miſcdia dicit (oculi ei⁹) ſ. oculi miſcdie (ſup gẽtes) i. ſup gentiles q̃s ad fidẽ vocauit. vel (ſup gentes) i. ſuper peccatores quoſlibet (reſpiciũt) ad miſerendũ ſicut reſpexit petrũ. Luc. xxij. pſ. Aſpice in me ⁊ miſerere mei. Juſticiã aũt innuit cũ dicit (q̃ exaſperant deũ) ſicut iudei q̃ vi-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ꝑerũt.xix. Joh. Nõ habemꝰ regẽ niſi ceſarẽ: vel ſic alij qui
tota die (exaſperant) deũ peccando (nõ exaltent̃ in ſemet
ipſis) .i. in cogitatiõe ſua. q2 a deo deprimunt̃. Eze. ij. Do
mus exaſperans eſt: ⁊ ſcient q2 ꝓpheta fuit in medio eorũ
qñ .ſ. iuſtꝰ iudex cõminatões implebit. Alia lr̃a h3 (q̃ incre
duli ſunt nõ exaltent̃) quare. q2 q̃ nõ credit iam iudicatꝰ ẽ
Joh. iij. Si qs aũt iam iudicatꝰ eẽt ad ſuſpendiũ: nõ exal
taret̃ nec ſupbiret in corde ſuo. ¶ Moralit̃ aũt eſt hic ex
hortatio ad ingreſſum religiõis quã debẽt facere illi dicẽ
tes (venite) ad clauſtrũ. Apoc. vlti. Qui audit vocẽ dicat
veni (⁊ vide. opa dñi) q̃ tot hoies paſcit manua ſuo in de
ſerto religiõis ⁊c. mirabilia de qbꝰ habet̃ Deut̃. viij. Que
oĩa poſſunt ſpũalit̃ i clauſtro repiri. ⁊ l3 tot mirabilia ope
ret̃ tñ (terribilis eſt) ſecularibꝰ (in cõſilijs) .i. cõſilia eiꝰ q̃
bus dicit oĩa eſſe relinquẽda ſunt eis terribilia (ſup filios
hoim) .i. magis q̃3 cõſilia filioꝝ hoim q̃ ꝯſulunt vt diuitie
acquirant̃ ⁊ cuſtodiant̃. pſ. Conſiliũ inopis cõfudiſtis .i.
cõſiliũ xp̄i. ⁊ alibi cõſiliũ altiſſimi irritauerũt nec eſt timen
du3 intrare religionẽ q2 dñs fecit eos cõtemnere mundũ.
vñ addit (q̃ cõuertit mare in aridã) Mare eñi mundꝰ eſt
qđ hoi vertit̃ in aridã. cũ illud cõculcat p̄ cõtemptũ ⁊ eu3
cõculcãs trãſit ad deſertũ vt de deſerto ptranſeat ad tra3
ꝓmiſſiõis. vbi erit leticia ſempiterna. vñ h̄ ſequit̃ (in flu
mine) iordanis .i. in morte q̃ ẽ media inter religionẽ ⁊ ter
rã viuentiũ nobis ꝓmiſſam (ptrãſibũt pede) .i. de facili p
trãſibũt dico: ad terrã ꝓmiſſiõis. ⁊ ibi (letabimur in ipſo)
j. Pet̃. j. In quo exultabitis modicũ nũc ſi optet cõtriſta
ri in varijs temptatiõibꝰ ⁊ poſt exultabitis leticia inenarra
bili ⁊ glorificata reportantes finẽ fidei veſtre ſalutẽ aiaꝝ
⁊ vere letari poterimꝰ in eo q2 magnꝰ eſt dñs ⁊ nos faciet
pncipes regni ſui ineternũ. vnde ſequit̃ (q̃ dñat̃ in ṽtute
ſua ineternũ) vt expoſitũ eſt: ⁊ iõ iocundum eſt ſeruire ei.
Eccli. xxiij. Gloria magna eſt ſequi dñm. longitudine ei di
erũ aſſumet̃ ab eo. ⁊ q̃ nolũt ad ipm venire: ſ3 in pctis ma
nent nõ putent ꝙ abſcõdent̃ a facie eiꝰ (q2 oculi eiꝰ ſu. gẽ
tes reſpiciũt) .i. oẽs videt tã bonos q̃3 malos. Prouer. xx
Reſpicit dñs vias hoĩs ⁊ oẽs greſſus illiꝰ dinumerat. pſ.
oculi dñi ſup iuſtos ⁊c. vultꝰ aũt dñi ſup facientes mala vt
pdat de terra memoriã eoꝝ: ⁊ iõ (q̃ exaſperãt nõ exaltent̃
in ſemetipis) vt expoſitũ eſt. q̃ aũt ſint q̃ deũ exaſperãt et
irã eiꝰ ꝓuocant docet Job. xxvj. Simulatores ſũt ypocri
te q̃ ſimulatã iuſticiã ꝑtendentes religionẽ intrare nõ vo
lunt callidi ſunt argumentis ſophiſticis palliatiõibꝰ q̃buſ
dã peccata ſua defendũt. ⁊ ſtatũ ſeculi aſtruunt tutiorẽ vl̃
ſaltẽ tutũ eẽ. vel ſic põt exponi (q̃ exaſperãt) alios ṽbis et
factis iniurioſis (nõ exaltent̃ in ſemetipſis) .i. nõ ꝑficiant̃
inter fratres cũ ecõuerſo p̄latꝰ debeat eſſe clemens ⁊ man
ſuetꝰ ſicut Moyſes de q̃ d̃r. Nũe. xij. ꝙ fuit mãſuetiſſimꝰ
ſup oẽs filios iſrl̃. ⁊ ſicut xp̄s q̃ dicit p̄latis eccl̃ie .ſ. apoſto
lis. Math. xj. Diſcite a me q2 mitis ſum ⁊ humilis corde.
Itẽ ſic (q̃ exaſperant in ſemetipis) .i. q̃ ſibi ſunt nimis au
ſteri (nõ exaltent̃) in p̄lationẽ. q2 nimis eſſent alijs auſteri
q2 cõueniet nulli q̃ ſecum diſſidet ipſe. Eccli. xiiij. Qui ſibi
neq̃3 eſt cui alij bonus erit.

A
Moralr̃ ad ingreſſũ religionis exhortatio.

7 ¶ Benedicite gentes deũ noſtrũ: ⁊ auditã
facite vocem laudis eius.

¶ Tercia ps vbi monet gentes bñdicere q̃s deꝰ reſpexit vt
ſupra dictũ eſt. vñ bñdicere ⁊ magnificare deũ debent. ſm̃
ꝙ dixit beata ṽgo Luc. j. Magnificat aĩa mea dñm ⁊c.
q2 re. hu. an. ſue. Dicit ergo (bñdicite gẽtes deũ vr̃m) q̃ iu
deis exaſperantibꝰ excecatis vos illuminauit. Ro. xj. Ce
cite expte contigit in iſrl̃ donec plenitudo gentiũ intraret.
Ro. xv. Gentes aũt ſup oĩa honorare deum. vel de qui
buſlibet peccatoribꝰ eodẽ mõ põt exponi (⁊ audi. faci. vo.
laudis eius) .i. facite vt vox laudis illiꝰ audiat̃. nõ eñi ſuf
ficit ꝓ bñficijs tm̃ corde vel etiã ſuſurrante ore laudare ſ3
ita vt ab alijs audiat̃. Ro. x. Ore cõfeſſio fit ad ſalutẽ etiã
alioꝝ q̃ ad laudẽ ſunt inuitandi. vlt. Apoc. Qui audit di
cat veni. ⁊ q̃re bñdicendꝰ ſit ſubiungit pria cauſa eſt: q2 vi
8 uificat animam. vnde dicit.

¶ Qui poſuit animã meam ad vitã ⁊ nõ de
dit in cõmotionem pedes meos.

¶ Qui po. a. m. ad vitã) .i. applicuit deo q̃ eſt vita. Jo. xiiij
Ego ſum via veritas ⁊ vita: ⁊ notabilr̃ dicit (po. ad vitã)
ſicut puer ponit̃ ad lr̃as vel ad ſcolas vel eſuriens ad mẽ
ſam. clauſtrũ eſt ſcola dei. ecõuerſo dyabolꝰ ponit aia3 ad
mortẽ ⁊ mercatores vſurarij ⁊ multi nobiles ponũt filios
ad mortẽ nõ ad vitã. docẽt eñi eos circũuenire, primos in
negociatiõibꝰ in vſuris in rapinis in curijs: etiã magnatũ
ſunt ſcole dyaboli ⁊ mortis. nã prudentia carnis mors eſt
vt d̃r Roꝝ. viij. Scđa cã eſt: q2 dat pſeuerantiã in bono.
vñ addit (⁊ nõ de. in cõmo. pe. meos) pſ. ſi dicebã motꝰ eſt
pes meꝰ mia tua dñe adiuuabit me. q. d. firmaſti pedeſ me
us in mea cõfeſſiõe. pſ. ſtatuit ſupra petrã pedes meos. pe
des podagrici ⁊ inflati cito cõmouent̃ nec firmit̃ ſtant: ta
les ſunt pedes ſupboꝝ. vñ orat dauid nõ veniat mihi pes
ſupbie. Itẽ q̃ habet ſpinã diuitiarũ in pede affectꝰ nõ fir
miter ſtat ſupra petrã xp̄m. vñ pſ. q̃3 bonꝰ iſrl̃ deꝰ his q̃ re
cto ſunt corde. q̃ .ſ. amorẽ ponũt in deo nec incuruant̃ ad
amorẽ diuitiaꝝ ⁊ poſt ſubiungit in pſona debiliũ. mei aũt
pene moti ſunt pedes. Tercia cã eſt quia ꝓbat ſuos vel il
los. vnde dicit.

B
Qr ſit bñdicẽdꝰ deꝰ vl̃ laudãdꝰ

¶ Quoniã ꝓbaſti nos deus igne nos exa 9
minaſti ſicut examinat̃ argentum.

¶ Poſſet aliq̃s dicere tu dicis te nõ eſſe cõmotũ ⁊ q̃d mi
rũ q2 nõ fuiſti impulſus immo (qm̃ ꝓbaſti nos deus) do
minꝰ eñi ꝓbat p̄ temptatores. ſm̃ illud Deut̃. xiij. Temptat
vos deus dñs vt palã fiat vtrũ diligatis eũ an nõ in toto
corde ⁊c. Hiere. vj. ꝓbationẽ dedi te in toto pplo meo ro
buſto ⁊ ſcies ⁊ ꝓbabis viã eoꝝ (igne) tribulatõis vel pnie
(nos exami.) vel cõflaſti. alia lr̃a ſicut (exami. argentũ) vl̃
ſicut (cũ argentũ examinat̃. vel cõflat̃ purius fit. ⁊ de ſuo
pondere perdit. ſic hõ cum ſubijcit ſe tribulatiõi vel peni
tentie vilior eſt hominibꝰ ſed deo lucidior. q̃dã ꝯflant̃ nõ
ſicut argentũ. ſ3 ſicut plumbũ qđ in igne cõſumit̃ q2 peio
res ſiũt de tribulatiõibꝰ Hiere. vj. Cõſumptũ eſt igne plũ
bũ fruſtra cõflauit cõflator. Malicie eñi eoꝝ nõ ſunt con
ſumpte. pſ. deſtruxiſti eũ ab emundatiõe. Quidã etiã de
coquũt̃ nõ ſicut argentũ ſed ſicut lutũ cũ palea .i. cũ tem
poralibꝰ q2 l3 pniam faciãt. nolũt tñ carere diuitijs. Eſa.
xlviij. Excoxi te: ſed nõ quaſi argentũ. Quarta eſt q2 ligat
hoiem ne euaget̃. Unde dicit.

¶ Induxiſti nos in laqueũ: poſuiſti tribula 10
tiones in dorſo noſtro: impoſuiſti homies
ſuper capita noſtra.

¶ Indu. nos in laq.) nõ deceptiõis ſed ꝓbatiõis nõ culpe
ſ3 penalitatis ſicut eſt infirmitas paupertas mortalitas ⁊ hu
ius pſ. Preoccupauerũt me laquei mortis. Quita ẽ q2 ca
ſtigat. Uñ addit (poſuiſti trib. in dorſo noſtro) .i. flagellis
⁊ caſtigatiõibꝰ tuis. nõ male erectos p̄ ſupbiã incuruaſti
ad humilitatẽ. j. Pet̃. v. Hũiliami ſub potentu manu dei.
Job. ix. Sub quo curuant̃ qui portant orbẽ. Sexta eſt q2
cuſtodit. Unde ſequit̃ (impoſuiſti hoies ſuper capita no
ſtra) .i. prelatos vel principes ſeculares q̃ debent defende
re pauperes ⁊ eccl̃iam cuſtodire. Eſai. lxij. Super muros
tuos irl̃m conſtitui cuſtodes. vel de tyrannis põt dici (im
poſuiſti homines ⁊c.) ſm̃ qđ dicit̃ Treñ. in fine. ceruici
bus minabamur. ⁊ non dabat̃ nobis requies. Nee. ix. In
fine quos poſuiſti ſuper nos propter peccata noſtra ⁊ cor
poribus noſtris dominant̃. verſum iſtum ꝓprie poſſunt di
cere religioſi (Induxiſti nos in laqueu3 ⁊c. (Laqueus eñi
dicit̃ religio ſiue votũ. Prouer. vj. Captus es proprijs ſer
monibus illaqueatus es verbis oris tui: ⁊ ad quid valet
iſte laqueus. Solutio humanum genus prolapſum eſt in
laqueum miſerie ⁊ in lutum fecis. ⁊ non poteſt propria vir
tute exire. vnde neceſſarius eſt laqueus quo homo extra
hatur de fecibus huius mundi. ſicut Hiere. extractus eſt
cum funibus. Hiere. xxxviij. Bonũ eſt ergo in laqueũ dñi
intrare. vnde monet. Eccli. vj. Audi fili ⁊ accipe conſilium
intellectus ⁊ ne abijcias cõſiliũ meum. inijce pede3 tuũ in
compedes illius ⁊ ne accidieris in vinculis eiꝰ ⁊ poſt addi

C
Qr illaqãre ſe voto religiõis bonũ ſit.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dit cām. Uincula enī illiꝰ alligatura ſalutaris ſ multi abij
ciunt cōſiliū iſtud ⁊ contemnunt in laqueū dyaboli libent
pedes inijciūt.ſ.in peccatū.pſ. Funes peccatoꝝ circūple-
xi ſunt (ꝑ laqueū) ergo hic tangiṫ votū religionis.ꝑ tribu-
latione aūt diſcipline.vñ addit (poſuiſti tribulatiões) id ē
diſciplinas (in dorſo noſtro) ad lram. Prouer.xij. Si ex-
tra diſciplinā eſtis ergo adulteri ⁊ nō filij eſtis (impoſuiſti
homines ſup capita noſtra) Hic tangiṫ obedientia ⁊ dicit
(hoies) plr qꝛ nō tm̄ plato ſed ⁊ parībꝰ immo inferioribꝰ
obediendū eſt.j.Pet.ij.ſubiecti eſtote omni humane cre-
ature ꝓpter deum. Septima cauſa eſt qꝛ dat victoriā i ten
tatione.vnde ſequiṫ.

11 ¶ Tranſiuimꝰ per ignem ⁊ aquam ⁊ edux-
iſti nos in refrigerium.

¶ Tran.per ig.⁊ aq.) i.ꝑ aduerſitatē q̄ vrit ⁊ ꝓſperitatē
q̄ diſſoluit.q.d.nulla peccati tentatio nos ſeparauit qꝛ oē
pctm̄ fit aut ꝓpter ꝓſperitatē habendā vel cōſeruandam
aut ꝓpter aduerſitatē vitandā.ſicut diciṫ in glo. Sup illo
verbo pſ.incēſa igni ⁊ ſuffoſa ꝙ oīe pctm̄ eſt aut ex amo-
re male incendente aut ex timore male humiliante ſed q̄d
appetit amor male incendens niſi ꝓſperitatē. q̄d refugit
timor male humilians niſi aduerſitatē. ſ ꝑ hoc tranſeunt
iuſti ꝑ auxiliū dei.qꝛ nec ꝓſperitas demulcet nec aduerſi-
tas terret.ita ꝙ ꝓpter amorē ꝓſperitatis aut ꝓpter timorē
aduerſitatis peccatū nō incurrūt.vnde dicit dñs Gen̄.xv
Ego eduxi te de vr chaldeoꝝ.vr interpretaṫ ignis.⁊ Exo.
ij. Extractus eſt moyſes de aqua ꝑ voluntatē dei. Eſa.xliij
Seruus meꝰ es tu.cū ptranſieris ꝑ aquas tecum ero ⁊ flu
mina non operient te.cum ambulaueris in igne nō cōbu-
reris ⁊ flāma nō ardebit te.qꝛ ego dñs deꝰ tuꝰ. Serui aūt
dyaboli ⁊ peccati nō ptranſeunt ꝑ ignē ⁊ aquam ſ ibi re-
manent in igne cōburunṫ. Sicut diciṫ in pſ. Flāma com-
buſſit peccatores enī aqua diſſoluunṫ ⁊ cōputreſcūt. Hie
re.xiij. Cōputruit lūbare ita vt nulli vſui aptū eēt. Octaua
cauſa eſt qꝛ poſt tribulationē tentationū cōſolationem tri
buit.vñ addit (⁊ eduxiſti nos) i.extra tentationē duxiſti:
(in refrigeriū) cōſolatiōis Tob.iij. Poſt tempeſtatē trā-
quillū facis ⁊ poſt lachrymationē ⁊ fletū exultationē infū
dis: vel (in refrigeriū) eternū (eduxiſti nos) in preſenti ⁊ i
futuro educes in re. Sap.iiij. Juſtus ſi morte ꝑoccupatꝰ
fuerit in refrigerio erit. Hiere.vj. State ſup vias veſtras:
⁊ ſequiṫ: inuenietis refrigerium animabꝰ veſtris. Nona
cauſa eſt.qꝛ dabit vitā eternā.vnde addit.

12 ¶ Introibo in domū tuā i holocauſtis: red
dā tibi vota mea q̄ diſtinxerūt labia mea.

¶ Intro.in do.tu.) celeſtē cum exiero de domo terreſtri.ij.
Coꝛ.v.ſcimꝰ quoniā terreſtris domꝰ noſtra huiꝰ habita-
tionis diſſoluaṫ domū non manu factam habemus in ce-
lis (introibo) ergo in illā domū tranſiens ꝑ ignem ⁊ aquā
de quibꝰ ſupradictum eſt. Laurentiꝰ ad lram ibi intrauit
ꝑ ignem. Clemens vō ꝑ aquā. Act.xiiij. Per multas tribu
latões oportet nos intrare in regnū dei.ſed qꝛ non pena ſ
cauſa facit martyrē nec penes dolorem: ſed penes charita
tē attendiṫ meritū.iō addit (in holocauſtis) i.in opibꝰ in-
flāmatis charitate.q.d.merito taliū operū (introibo in do
mū) illā celeſtē. Prouer.in fine. Laudent eā in portis ope
ra eius: ⁊ iō interim (reddā tibi vota mea) i.opa volunta
ria.pſ. Uolūtarie ſacrificabo tibi (q̄ diſtinxerūt labia mea)
id eſt duo teſtamenta.q.d.illa opa libenṫ faciā q̄ in veteri
⁊ in nouo teſta. diſcernunṫ facienda.ſm ꝙ ſumiṫ votū ꝑ
ut diciṫ a volendo.vel pōt ſumi put diciṫ a vouēdo (red
dā tibi vota mea) ſm illud.pſ. Uouete ⁊ reddite. Eccl'ſ.v
Si q̄d vouiſti ne moreris reddere.ſed qꝛ votū dꝫ eē diſcre
tū.bñ ſequiṫ (q̄ diſtinxerūt labia mea) ad lram.i.indiſtin-
cte ⁊ diſcrete ꝓmiſerunt. Jepte enī indiſtincte ⁊ indiſcre-
te vouit.⁊ ideo nō debuit reddere de quo habeṫ Jud.xj.
Uñ dicit Aug.qō ſtultꝰ in vouendo ⁊ impius in reddēdo
vel vota poſſunt dici pſal.⁊ oratões q̄ debent reddi diſtin
cte ⁊ ordinate. Nee.viij. Legerūt in libro legis diſtincte et
aperte ad intelligendū dico qō (reddam) vota (q̄ diſtinxe
runt labia mea)

¶ Et locutū eſt os meū in tribulatiōe mea. 13

¶ Et lo.eſt os meū) q.d.illa vota reddā q̄ feci dū erā i tri
bulatiōe.in articulo enī neceſſitatis ſolent hoies multa vo
uere.vñ.ij.Reg.xv. Dixit abſalon ad regē dauid. Uadā ⁊
reddā vota mea q̄ voui dño in Ebron. Uouēs enī vouit
ſeruꝰ tuꝰ cū eēt in yeſſur ſyrie dicens. Si reduxerit me do
minꝰ in irlm ſacrificabo dño.ſ multi ita vouentes in ad-
uerſitate nolunt reddere in ꝓſperitate.cū enī ſunt infirmi
multotiens vouēt ꝙ abſtinebūt a pctō vel ꝙ reſignabunt
ꝑbendas aut bñficia vel ꝙ intrabūt religionē.ſ cū euaſerit
nihil faciūt.vñ narraṫ exemplū de quodā britone q̄ habe
bat vaccā ⁊ vitulū: ⁊ cū tranſiret aquā ⁊ timeret ſubmer-
gi vouit ſancto Michaeli ꝙ offerret ei vitulū poſtea cum
adhuc magis timeret vouit ꝙ offerret ſimul vaccā ⁊ vitu
lū.cū iā ptranſiſſet aquā dixit ſancto Michaeli nec vac-
cā nec vitulū ſe daturū.ſic faciūt multi ⁊ irrident nō tm̄ ſā
ctū michaelē ſ ipm dñm angeloꝝ. Eccl'ſ.v. Diſplicet deo
infidelis ⁊ ſtulta ꝓmiſſio.ſtulta fuit ꝓmiſſio Jepte vt di-
ctū eſt.boīū aūt q̄ vouent ⁊ nō reddūt eſt infidelis.ſ qꝛ dr
in Mal.j. Maledictꝰ doloſus q̄ hꝫ in grege ſuo maſculū
⁊ votū faciens immolat debile dño.iō bene adiungit.

¶ Holocauſta medullata offerā tibi cū incē 14
ſo arietū: offerā tibi boues cum hircis.

¶ Holocauſta medulla.) i.ſacrificia deuotōe plena ⁊ cha
ritate (offerā tibi) medulla enī eſt pinguedo in oſſe.i.deuo
tio vel amor intimꝰ in forti ope vel forti hoie.ypocrite aūt
ſunt oſſa arida qꝛ medullā deuotōis nō habent lꝫ opa for
tia videanṫ habere: ſ gladiꝰ dñi diſcernet inter oſſa arida
⁊ medullata.ſm illud Heb.iiij. Pertingens vſq ad diui-
ſionē aie ac ſpūs. ꝯpagū q̄ȝ ac medullarū diſcretor cogita
tionū ⁊ intentionū cordis.medullā aūt iſtā abundantiꝰ de
bent habere clerici qꝛ eis data ē medulla a dño Nūe.xviij
Dedi tibi medullā olei ⁊ vini ac frumenti.medulla eſt de
uotio.oleū miſcdia.vinū cōpunctio.frumentū ſciētia. ſed
multis daṫ oleū egypti qō maxime deſiderant ⁊ acquirūt
⁊ tuenṫ. Gen̄.xlv. Ego dabo vobis oīa bona egypti. Deuo
tio aūt nutriṫ in orone.vñ bene adiungit (cū incen.arietū)
incenſum qō ſup altare offerebaṫ ſignat orōnē q̄ ad lram
in eccl'ia ſpāliter fieri debet.pſ. Dirigaṫ oratio mea ſicut i-
cenſum in cōſpectu tuo.ꝑ arietē q̄ extra caſtra cremabaṫ:
ſignificaṫ ieiuniū.⁊ qꝛ homo de ꝓprijs nō debet cōfidere ſ
alioꝝ ſuffragia querere: addit (offeran tibi boues cū hyr-
cis) i.ꝑdicatores cū penitentibꝰ.q.d.faciā vt ꝑ me orent
ꝑdicatores q̄ ꝑ boues arantes deſignanṫ.qꝛ ipſi terrā dñi
ſcꝫ corda fideliū vomere ꝑdicatiōis ſcindunt.⁊ vt frugem
ferendā aptā reddūt. Prouer.xiiij.vbi apparent plurime
ſegetes.manifeſta eſt fortitudo bouis ⁊ nō tm̄ ꝑdicatores
ſ ⁊ penitentes q̄ ꝑ hyrcos ſignificanṫ ꝓpter feditatē pecca
ti quā in corde portant ꝑ memoriā ad dolendū.hi ſunt he
di q̄bus libenter veſciṫ yſaac. Gen̄.xxvij.

¶ Uenite audite ⁊ narrabo omnes q̄ time- 15
tis deum: quanta fecit anime mee.

¶ Quarta ps vbi monet eos q̄s ꝑ ꝑmiſſa ad deuotōeꝫ ꝓ-
uocauit.vt exēplo ſui ampliꝰ ꝯfidāt in dño.q̄ſi ꝗ aliq̄ q̄re-
rent ab eo q̄re tot ⁊ tanta offeres dño. Rñdet (venite au-
ditē ⁊c.) q.d.accedite vt poſſitis audire.nō enī pñt audire
longe poſiti.ſimile Joſue.iij. Accedite huc ⁊ audite vbuꝫ
dñi.⁊ Eccl'ſ.iiij. Appropinqua vt audias (venite) ꝗ ꝑ fi-
dem ⁊ obedite ꝑ obedientiā.fides enī aurē obedientie ape
rit.pſ. Uenite filij audite me. Deuṫ.xxxiij. Qui appropin-
quant pedibꝰ meis.accipient de doctrina eius (oēs) ec-
ce cōcordia. Marc.xiij. Qꝫ vni dico omnibꝰ dico vigilate
(qui timetis deū) ecce cū timore dei audiendū eſt verbuꝫ
dei. Nee.viij. Flebat omnis populꝰ cum audiret verba le
gis.j. Eſdre vlti. Sedit omnis populus in platea domus
dei trementes ꝓ peccato ⁊ pluuijs (⁊ narrabo) nō dicit ar
gumentis probabo. Eccli.viij. Non te preterat narratio
ſeniorū (quanta fecit) Luc.j. Quia fecit mihi magna q̄ po
tens eſt.j. Paralipp.xvij. Quis ego ſum domine deus et
que domus mea vt preſtares mihi talia (anime mee) non

Q Qualr peccatū dupl'r pectu cō mittiṫ.

E Cōtra vouētes ⁊ ñ reddētes vota

Exemplū

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tm̄ corpori vel poſteritati. Hiere. xxxj. Erit anima eoꝝ q̄ſi
ortus irriguus. ⁊ oſtendit que ſunt iſta. Primū eſt gratia
orandi cum dicit.

16 ¶ **Ad ipſuꝫ ore meo clamaui ⁊ exultaui ſub lingua mea.**

¶ Ad ipſum ore meo clamaui) ⁊ notant̄ hic tria. Primuꝫ
eſt ꝙ oratio eſt recta cū dicit (ad ipm̄) ꝓpria cuꝫ dicit (ore
meo) deuota cū dicit (clamaui) indirecta em̄ eſt oratio q̄
ad deū nō dirigit̄. vnde. iij. Reg. iiij. Increpat̄ Ezechias
eo ꝙ in infirmitate ſua cōſuluit beelzebub. Item multi ſūt
q̄ nō ꝓpriā orationē faciunt qꝛ bene volunt vt alij orent ꝓ
ipſis. ſed ipſi nolunt orare. ſꝫ hic dicit (ore meo) Iohā. ix.
Etatē habet ꝓ ſe loquat̄. de illis pōt dici. Os habent ⁊ nō
loquent̄. Item clamor dicit̄ deuotio. vnde verſus. Non
vox ſed votū clamat in aure dei. Exo. xiiij. dixit dn̄s ad mo
yſen. Quid clamas ad me. ⁊ tm̄ nō legit̄ ibi ꝙ Moyſes ali
quid dixiſſet dn̄o. vnde dat̄ intelligi ꝙ q̄dam tacent ⁊ cla-
mant vt Moyſes. Quidā vo ecōuerſo clamant ⁊ tacent.
vnde ſupra. Quoniā tacui inueterauerūt oſſa mea dū cla-
marē tota die. Et notandū ꝙ q̄dam clamant ad dn̄m vt
oratores. Quidā ꝓ dn̄o vt p̄dicatores. Quidā cōtra dn̄m
vt pſeudoexpoſitores ⁊ heretici. Quidā ab ipſo vt cōfiten
tes. ſm̄ qꝺ dicit ſibi deū feciſſe eſt. qꝛ dedit illi leticiā ſpūa-
lem q̄ ex oratione ſequit̄. vnde dicit (⁊ exultaui ſub lingua
mea) .i. in corde. Can̄. iiij. Mel ⁊ lac ſub lingua tua .i. dul-
cedo de diuinitate que per mel deſurſum deſcendens in-
telligit̄. ⁊ dulcedo de humanitate q̄ p lac de carne veniēs
deſignat̄. Quartū eſt peccati odium: vnde ſequit̄.

17 ¶ **Iniquitatem ſi aſpexi in corde meo nō exaudiet dominus.**

¶ Iniquitatē ſi aſpexi in cor. m.) q. d. ſciebā ꝙ petōres nō
exaudit dn̄s ſicut dr̄ Io. ix. ⁊ iō vt exaudirer petm̄ nō aſpe
xi .i. multū odiui. qꝺ em̄ multū odio habet hō nō pōt aſpi-
cere (iniq. in cor.) .ſ. aſpicit q̄ in delectatōꝫ cōſentit. Mat.
v. Qui viderit mulierē ad cōcupiſcendū eā iā mechat⁹ eſt
eam in corde ſuo. Item illā aſpicit q̄ deū ꝓ iniquitate pe-
tit. ſicut fur vl̄ adulter petit. vt peccatū ſuū adimplere poſ
ſit. Item (iniquitatē in corde) aſpicit q̄ deū ꝓ tpalib⁹ ha-
bendis poſcit que dicunt̄ iniquitas. Luc. xvj. Facite vobꝭ
amicos de mamona iniquitatis. tales nō exaudit dn̄s. qꝛ
nō petūt ad ſalutem. vn̄ iſte relinquens ex p̄miſſis ꝙ talis
nō eſt cōcludit.

18 ¶ **Propterea exaudiuit deus ⁊ attendit voci deprecationis mee.**

¶ Propterea) ꝙ nō aſpexi iniquitatē in corde meo (exau-
diuit de⁹) nō dicit exaudiet ſꝫ ponit preteritū (exaudiuit)
qꝛ vt habet̄. Eſa. lxv. Añq̃ꝫ clamēt ego exaudiā. pſ̄. Dū cla
marē ad deū exaudiuit me (exaudiuit) in bonis obtinen-
dis (⁊ atten. voci dep̄c. mee) in malis amouendis. Hiere.
xviij. Attende dn̄e ad me ⁊ audi voces aduerſarioꝝ meo-
rū. Et ꝓ his oībus gratias agens concludit.

19 ¶ **Benedict⁹ deus qui nō amouit orationē meam: ⁊ miſericordiam ſuam a me.**

¶ Bn̄dict⁹ de⁹) ⁊ ponit duas cauſas. Prima. qꝛ facit nos
pſeuerare in orōne. vn̄ dicit (q̄ nō amo. orōne meā) amo-
uet̄ oratio q̄ nō pſeuerat. q̄ aūt pſeuerat nō amouet̄. Se-
cunda cā eſt. qꝛ qꝺ ſuggerit vt petam⁹ largit̄ petentib⁹. vn̄
addit (⁊ miam ſuā) hoc em̄ petendum eſt .ſ. miſcḋia dei ſi
nos primū amoueam⁹ .ſ. orationē timere poſſim⁹ ne deus
amoueat miam. Eſa. lvij. Viā man⁹ tue inueniſti. ꝓpterea
nō rogaſti ⁊ ſequit̄. Ego annunciabo iuſticiā tuā ⁊ opera
tua nō ꝓderunt tibi cū clamaueris liberent te congregati
tui (a me) hoc eſt ꝯ multos ſacerdotes quoꝝ oratio non
amouet̄ ab alijs qꝛ orant ꝓ alijs. ⁊ etiā dei mia nō amoue
tur ſꝫ impetrat̄ alijs p oratōnē ſacerdotū eo ꝙ fundūt orō
nē in pſona eccl̄ie. ſꝫ a ſeipſis amouet̄ orō ſua ⁊ dei mia. qꝛ
nec habēt vtilitatē orōnis nec dei miam ſibi impetrāt. He
bre. v. debet quēadmodū ⁊ ꝓ pplo ita etiā ꝓ ſemetipō of-
ferre ꝓ petis. Notandū aūt ꝙ ſicut miles dū eſt in bello nō
hꝫ amouere ſcutū. ita hō dū eſt in hac vita q̄ militia eſt vt

dicit Iob. vij. nō dꝫ amouere orōnē a ſe. Oratio em̄ ē ſcu-
tū ſm̄ qꝺ dicit̄ Sap. xviij. Protulit ſeruitutis ſue ſcutum
orationē. Propterea dicit Apoſtol⁹. j. Theſ. v. ſine inter-
miſſione orate.

¶ Et nō. ꝙ multipliciť amouet̄ orō videlicet.

¶ Per interdictū generale. j. Mach. ij. Tēplū ei⁹ ſicut hō (ignobilis.

¶ Per interdictū pticulare .i. ſuſpenſionē
j. Eſdre. ij. Electi ſunt de ſacerdotio.

¶ Per interdictum dei. Hiere. vij. Noli orare ꝓ pplo iſto
nec aſſumas ꝓ eis laudem.

¶ Per ꝓhibitionē eccl̄ie vel prelati. j. Iob. v. Nō ꝓ eo di

¶ Per negligentiā. Luc. xj. Erat ieſus (co vt oret q̄s.
ejiciens demoniū ⁊ illud erat mutum.

¶ Per curam ſupfluam. Eccl̄s. x. Muſce morientes per-
dunt ſuauitatem vnguenti.

¶ Per ydoli veneratōꝫ. Eſa. xlv. Rogāt deū nō ſaluatorē

¶ Per deſperationē ſicut Cayn ⁊ Iudas. Amos. vj. Ta-
ce ⁊ ne recorderis nominis dn̄i.

¶ Per indeuotionē. pſ̄. Tacui dū clamarem tota die.

¶ Per cōſcientiā criminis. pſ̄. Peccatori aūt dixit de⁹ qua
re tu enarras iuſticias meas ⁊c̄. Treñ. iij. Poſuiſti nubeꝫ
ne tranſiret oratio.

¶ Per morbū vel captiuitatē. pſ̄. Quō cantabim⁹ canticū

¶ Per delictū plebis ꝓ q̄ orat̄. Hiere. (dn̄i in t̄ra aliena
xiiij. Cū ieiunauerint nō exaudiam preces eorum.

¶ Per inordinationē. Mat. xx. Neſcitis quid petatis.

¶ Per ignorantiā. ij. Coꝝ. xij. Ter dn̄m rogaui vt diſcede

¶ Per impſeuerantiā. Luc. xj. Si pſe (ret a me ⁊c̄.
uerauerit pulſans ⁊c̄.

F Orō amouet̄ multipliciter.

¶ Pſalm⁹. lxvj.

DEus miſereatur noſtri et benedicat nobis: illuminet vultum ſuum ſuper nos ⁊ miſereatur noſtri. Pſ̄. lxvj.

¶ Titul⁹. In finē in hymnis. pſ̄. cantici Dauid. In p̄cedē
ti pſ̄. inuitauit ꝓpheta ad iubilandū ꝓ ſpe reſurrectiōis: ſꝫ
qꝛ nec iubilare nec puenire ad gl̄iam reſurrectionis poſſu-
mus ſine diuina gr̄a. iō in hoc. pſ̄. petit bn̄dictionē gr̄e ad
vtrunq̃ꝫ. vn̄ is eſt ſenſus tituli. pſ̄. iſte q̄ eſt (cantici) qꝛ hic
eſt exultatio de benedictione mittens nos (in fine) xp̄m (ē
in hymnis .i. in laudib⁹ exhibendis (dauid) .i. xp̄o. Inten-
tio eſt monere nos ad laudē. Modus triptit⁹ eſt. pſ̄. Pri
mo petit bn̄dictionē vt habeat noticiaꝫ dei. Scḋo hortat̄
cōfiteri ꝓ directione ⁊ iudicio ibi (cōfiteant̄) Tercio mo-
net iſtud idem ſed tn̄ ꝓ alia cauſa videlꝫ ꝓ fructu terre da
to ibi (cōfiteant̄) Dicit ergo in perſona eccleſie (deus mi-
ſereatur noſtri) in penitentibus (⁊ benedicat nobis) in ꝓ-
ficientibus (illuminet vultum ſuum ſuper nos) in perue-
nientibus ⁊ perfectis (⁊ miſereat̄ noſtri) in morientibus.
Primis petit̄ venia. Secundis iuſticia ſiue gratia actiue.
Tercijs ſapientia ſiue gratia cōtemplatiue. Quartis glo-
ria vel in pſona iuſti vel religioſi (deus miſereatur ⁊c̄.) in
hoc verſu quatuor cōfitet̄ ⁊ quatuor petit. Prima cōfeſſio
eſt miſerie contra quā petit miſcḋiam cum dicit (miſerea-
tur) Iob. xiiij. Homo natus de muliere breui viuens tpē:
repletur multis miſerijs. Secunda cōfeſſio eſt maledictio
nis ꝯtra quā petit bn̄dictōnē cum dicit (⁊ bn̄dicat nobis)
de maledictiōe habet̄. Geñ. iij. Maledicta terra in opere
tuo. Tercia cōfeſſio eſt tenebrarū .ſ. culpe ⁊ ignorantie cō-
tra quā petit illuminationē cum dicit (illuminet vultū ſuū
ſup nos) Luc. j. Viſitauit nos oriens ex alto Illuminare
his q̄ in tene. ⁊ in vm. mor. ſe. hoc dicit̄ de xp̄o. ⁊ hoc petit
hic. Fili⁹ em̄ dei eſt vult⁹ ei⁹. vultu em̄ dinoſcit̄ hō ⁊ pr̄ p
filiū. vn̄ Ioh. j. Deū nemo vidit vnq̄ꝫ: ſꝫ vnigenit⁹ fili⁹ ei⁹
q̄ eſt in ſinu patris. ipē enarrauit. ⁊ cū ſit ipſe ſplendor glo
rie ⁊ figura ſubſtantie ei⁹. ſicut dicit̄ Heb. j. Nō petit h ut
ſtus vt xp̄s illuminet̄ in ſe qꝺ impoſſibile eſſet. ſed vt illu-
minet̄ (ſup nos) .i. vt nos lumen eius recipiamus qꝺ in-
fra exponit cum ſubiungit (vt cognoſcam⁹ in terra viā tu
am) vt poſtea patebit: vel vultum appellat imaginem dei
quam petit illuminari ⁊ dicit (ſup nos) quia in ſuperiori
parte rationis. ſicut dicit Auguſtin⁹. j. Cōfeſ. Quarta con
feſſio eſt pietatis dei a qua petit gloriam: cum ſubiungit: